

ZACHEU, OMUL DE AFACERI

Ramada Inn, Tucson

Aseară, toată lumea a depus mărturie despre minunatele experiențe trăite cu El. Mie îmi plac mult, și se pare că fiecare a avut simțul umorului în mărturia lui.

Aș putea adăuga și eu una. Nu demult, o soră de culoare mi-a zis: „Frate, pot să pun o mărturie?”

„Sigur că da,” am spus eu.

Și femeia a spus: „Nu sunt ceea ce trebuie să fiu și nu sunt nici cum vreau să fiu, dar nu mai sunt ceea ce am fost.”

Deci contează cum mă simt într-un asemenea grup. Nu sunt ceea ce trebuie să fiu sau ceea ce vreau să fiu, dar știu că nu mai sunt ce am fost și mă grăbesc să ating semnul înaltei chemări cerești.

Mă bucur să fiu aici. Am avut una din cele mai frumoase părtașii cu frații noștri din Maricopa Valley. Sunt puțin răgușit, dar L-am văzut pe Tatăl ceresc făcând lucruri mari pentru noi. Facem aceasta ca să-î aducem pe oameni la rugăciune și așteptăm o mare cercetare în timpul acestei convenții.

Am auzit că voi avea privilegiul să vin la această filială cu bunul meu prieten, fratele Tony. Am întrebat de trei ori cum se pronunță numele lui și tot nu am reținut, așa că a rămas simplu: Tony. Cred că nu suntem prea formali aici, nu-î așa? Așa este într-un fel mai evlavios. Biblia spune că Dumnezeu nu are nici o formă, deci nici noi nu avem nici o formă.

Ne bucurăm să fim aici ca să vă împărtășim din lucrurile mari pe care le-a făcut Tatăl nostru ceresc și ca să-î cunoaștem pe unii frați din partea aceasta a Arizonei. Le-am spus în adunare că Phoenix este doar o suburbie a Tucsonului. Ei cred că nu sunt bineveniți în părtașia noastră, pentru că noi suntem puțin mai sus și trebuie să se uite puțin în sus la noi, acolo în Tucson. Deci, veniți cu toții, pentru că săptămâna viitoare sau la sfârșitul acestei săptămâni, vom merge și vom vizita Phoenix și vom avea părtașie acolo.

S-a întâmplat ceva deosebit chiar înainte ca să vin în această călătorie și aș vrea să vă răpesc puțin timp, deoarece cred că merită să vă povestesc.

În călătoriile mele din toți acești ani când am stat în spărtură între diferite organizații și oameni, Oamenii de afaceri creștini au fost un fel de oază pentru mine, deoarece cred că Dumnezeu a făcut toate popoarele dintr-un singur sânge. Și eu cred aceasta și cred că copiii Lui sunt în toate bisericile. Astfel, dacă El este Dumnezeu, este Dumnezeul întregii rase umane, este Dumnezeul creației. Uitați-vă în deșert și în munți și veți putea vedea ce-î place Lui, fiindcă El S-a exprimat pe Sine în creația Lui și privind-o putem vedea că există Dumnezeu.

Când merg în adunările Oamenilor de Afaceri și le vorbesc, am ocazia să vorbesc în fața multor feluri de oameni deodată. Am fost chemat să țin oarecum locul pentru Demos Shakarian. Voi știți ce braț puternic este el, dar în urmă cu câteva zile când eram în Cincinnati, am înțeles că sora Shakarian a trecut printr-o operație. Fratele Arganbright a venit la mine și mi-a zis:

„Vino cu mine în Cincinnati.”

„Am sute de oameni din toată lumea care așteaptă să mă rog pentru ei, unii fiind la spital. Mai sunt și acele interviuri, unii așteptând de doi sau trei ani, iar în final au ajuns aici.”

„Vino numai câteva minute,” a spus el.

„La ce oră este dejunul?” l-am întrebat eu. Cred că era la o sută douăzeci de mile de locul unde locuiesc.

„Păi începe la ora 8.00.”

„Mergem să fim acolo pe la ora 4.00 și ne grăbim să ne întoarcem la dejun. Venim repede înapoi.”

Când am ajuns acolo, nu am găsit-o pe sora Shakarian, așa că mi-am zis: „Ce căutăm totuși?” Și în noaptea aceea a trebuit să mă întorc acasă.

În timpul acela, venise un predicator baptist care vorbea cu Billy și i-a spus:

„Tu nu înțelegi, domnule? Soția mea este pe moarte.”

„Când va ajunge acasă, tata este obligat față de oamenii aceștia pentru care am venit,” i-a răspuns Billy.

Uneori în rândul de rugăciune se face numai rugăciune, dar în câte un caz este nevoie de ceva mai mult. Vedeți, Dumnezeu vindecă cu o condiție, dar poate în viața acelei persoane există o problemă. Astfel, nu contează cât tratament face, ea nu se face bine până când nu este pus în ordine acel lucru.

Uneori când mergi la medic și îi spui că ești bolnav, după care îi explici ce simptome ai, ca să scape de tine îți prescrie niște aspirină sau ceva de felul acesta. Dar un doctor bun ia aminte și înainte ca să-ți prescrie medicamentul, face investigații până când găsește care este problema și abia după aceea pune diagnosticul și îți dă tratamentul.

De multe ori întâlnim oameni care trec prin aceste rânduri de rugăciune, prin toată țara și cred că Domnul ar trebui să-î vindece chiar atunci. Dar poate acolo înăuntru este ceva, iar atunci stăm înaintea Domnului până când descoperă ce este, fiindcă este un motiv pentru toate. Astfel, mai întâi trebuie găsit motivul, iar după aceea știi cu ce te confrunți.

Acest bărbat era insistent, iar a doua zi pe la ora 2.00 noaptea, am ajuns acolo. Pe la ora 5.00 m-a sunat fiul meu și m-a întrebat:

„Cunoști vreo fată cu numele Jean Dyer?”

„Mi se pare cunoscut,” am răspuns eu.

„Ea cântă la pian pentru tine.”

O, nu este fiica renumitului chirurg dr. Dyer din Louisville?”

„Ea este. Jean este în spitalul Saint Antony din Louisville, iar soțul ei te-a așteptat toată ziua pe scări.”

„Păi, voi încerca să ajung astăzi acolo.”

„Să știi că ea nu știe că are cancer. Să nu-î spui.”

În ziua aceea, când am găsit puțin timp liber, m-am dus la ea la spital. Era o tânără foarte frumoasă. Ea a cântat la pian pentru mine, când am fost în auditoriul unde este adunarea fratelui Allen. Este vorba de Memorial Auditorium. Jean Dyer era pianistă la biserica „Ușa deschisă,” în vechea sinagogă. Ea a văzut multe lucruri mari pe care le-a făcut Domnul Dumnezeu și i-a spus și tatălui ei despre ele, dar el a spus: „Aceasta este psihologie curată! Omul acela citește gândurile oamenilor. Eu cred că le ghicește.”

„Tati, dar nu poate ghici de fiecare dată. Nu se poate așa ceva!”

Dar el a insistat: „Eu zic să uiți de toate acestea!”

Astfel, ea s-a logodit cu un băiat cumsecade care în vremea aceea mergea la seminarul baptist. Mai târziu, s-au căsătorit și s-au mutat în Rockford, Illinois, de unde era băiatul. În timpul acesta

ea a încercat să-și țină mărturia, dar băiatul a intrat la lucru în lume și după un timp s-a îndepărtat și ea de Domnul și s-a îmbolnăvit de o boală femeiască. Atunci s-a întors acasă la tatăl ei, iar el a știut că trebuia operată. I-au găsit o tumoare malignă, iar când au scos-o, probabil nu au curățat cum trebuie fiindcă celulele s-au împrăștiat în corp, așa că au pus-o la raze X și la terapie.

După ce s-a întors acasă a continuat să aibă probleme și dureri, iar după un an s-a întors pentru o extirpare completă a organelor femeiești, dar când au operat-o, au constatat că de fapt cancerul era extins la colon și împrejur. Nu se mai putea face nimic. Au pus-o din nou la raze X, dar nu a mers. Fata era pe moarte, dar ei i-au spus că are o problemă femeiască mai gravă și încearcă s-o trateze.

Soțul ei știa, așa că a venit, a luat niște cărți de-ale mele pe care le-a citit Jean și s-a dus la spital unde a început să-i citească. Când m-am dus la spital să mă rog pentru ea, am încercat să păstrez secretul fiindcă ea nu știa că are cancer, iar peste două zile urma să fie operată la colon.

Dar înainte de aceasta m-au lăsat să mă rog pentru ea. Am intrat în camera ei, iar acolo era o asistentă necredincioasă. Erau trei asistente în trei schimburi, și imediat ce am scăpat de asistenta aceea, ne-am rugat împreună ca să poată veni vedenia. Ea avea treizeci și șase de ani și părul negru, iar în vedenie am văzut că începea să încărunțească, așa că i-am spus:

„Jean, am să fiu sincer cu tine. Tu ai fost mult timp în adunare ca să știi că nu spun ceva în Numele Domnului dacă nu este așa. Să știi că ai cancer.”

„Am bănuțit, frate Branham.”

„Operația planificată este la colon, dar nu te îngrijora pentru că Domnul mi-a arătat că vei fi bine.” Ea s-a bucurat, iar eu am plecat acasă.

A doua zi urma să fie pregătită pentru operație, dar atunci ea a avut o senzație normală de mers la baie. Au dus-o și a avut un scaun normal. Doctorul era uimit, așa că a verificat-o din nou și a anulat operația. Operația urma să fie făcută de dr. Hume care era prieten cu mine.

În dimineața următoare, ea a avut din nou un scaun normal, iar tatăl ei, dr. Dyer m-a sunat și mi-a spus printre lacrimi: „Frate Branham, eu te-am criticat pentru ceea ce vorbeai, dar acum cred că Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov este viu.”

El a fost și rămâne întotdeauna Dumnezeu. Și noi știm că El este tot atât de mare aici în Tucson și pretutindeni, fiindcă este Omniprezent și Infinit, și poate face tot ce vrea.

N-aș vrea să vă țin prea mult, pentru că atunci când predic pot vorbi și șase ore. Aceasta este o predică scurtă și nu vă voi ține mult pentru că am un serviciu mâine seară și în seara următoare, după care dacă va fi cu voia Domnului voi pleca peste ocean.

Vreau să vă spun tuturor de aici și prietenilor pe care i-am întâlnit dar și celor pe care nu i-am întâlnit, că vă salut pe toți în Numele Domnului Isus Fiul lui Dumnezeu. Fie ca pacea Lui să fie cu voi.

Cineva m-a întrebat odată:

„Billy, de ce umbli cu oamenii aceia de afaceri? Credeam că ești predicator.”

„O, dar eu sunt un om de afaceri,” i-am răspuns.

„Da? Nu am știut aceasta.”

„Sigur, sunt un om de afaceri.”

„Și cu ce afaceri te ocupi?”

„Cu siguranța Vieții,” am răspuns eu repede.

„Cu ce?”

„Cu siguranța Vieții.”

„Aceasta ce mai este?”

„Asigurarea Vieții veșnice,” am răspuns eu.

Dacă cineva dorește să vorbească cu mine despre o Poliță din aceasta, îl aștept bucuros după serviciu.

Îmi amintesc de un fost coleg de școală, care se numea Snyder. El avea un frate care se ocupa de asigurări. Eu nu am nici un fel asigurare din acestea, iar acest prieten Wilmer Snyder a venit la mine și mi-a zis:

„Billy, aș vrea să discutăm despre o asigurare.”

„Mai bine hai să vorbit despre vânătoare,” i-am răspuns eu.

„Nu, vreau să-ți spun despre asigurare.”

Atunci i-am spus și lui repede: „Păi, am asigurare.” Nu asigurare, ci siguranță. Soția mea s-a uitat la mine cu o privire care spunea: „Ce povești spui și tu acolo?” Ea știa că nu am nici un fel de asigurare.

„Și unde ți-ai făcut asigurarea?”

„La Viața veșnică,” i-am răspuns eu.

„La viața cum?”

„La Viața veșnică,” am repetat eu.

„Păi, nu cred că am auzit de compania aceasta.”

„Uite ce este Wilmer. Aceasta este asigurarea binecuvântată că Isus este al meu. O, ce arvună a slavei divine! Sunt moștenitor al mântuirii, răscumpărat de Dumnezeu, născut din Duhul Lui, spălat în sângele Lui.”

„Billy, ceea ce spui tu este grozav, dar nu te va duce în cimitir!”

„Dar mă va scoate afară. Pe mine nu mă preocupă cum intru în mormânt, ci cum ies afară de acolo. La aceasta mă gândesc.”

Deci, dacă aveți îngrijorări, sunt gata să discutăm despre aceasta. Doar o mică discuție din Scriptură ca între oamenii de afaceri, deoarece m-am identificat cu voi, ca om de afaceri.

Când s-au ridicat, i-am remarcat pe unii dintre frații predicatori. Dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea să vin într-o zi, să avem o adunare cu toți predicatorii de aici. Eu cunosc un singur frate de aici, dacă nu greșesc, cred că-l cheamă Whitte. Nu știu dacă am pronunțat bine, dar îmi va spune el dacă este bine sau nu.

Să știți că numele meu este Bran-ham. Cineva m-a întrebat odată:

„Frate Branham, ești înrudit cumva cu Abraham?”

„Sigur că da,” am răspuns eu, „sunt fiul lui.”

„Tatăl multor neamuri. Fiind morți în Hristos, suntem sămânța lui Abraham și moștenitori prin făgăduință.” Așa spune Scriptura.

Îmi amintesc când am ajuns pentru prima dată printre penticostali, cu mulți ani în urmă la Mishawaka. Atunci erau două grupări. Una se numea P.A. din W, iar cealaltă era J.C. și aveau

convenția lor în nord, ca să poată participa și frații de culoare deoarece era încă segregatie.

Noi, baptilștii, ne uitam la oamenii aceia care nu prea aveau maniere bisericești, fiindcă alergau și strigau până când se albăstreau la față. Privindu-și, mă gândeam: „Măi să fie!” Atunci am văzut pentru prima dată ce făceau ei.

Și la un moment dat s-a anunțat: „Toți predicatorii, indiferent de denomiinațiunea de care aparțin, să vină în seara aceasta pe platformă. Eram vreo cinci sute în total. „Fiecare să se ridice și să-și spună numele.” Și s-a ridicat fiecare și și-a spus numele, după care s-a așezat. Când a venit rândul meu, am făcut la fel, apoi m-am așezat. În ziua aceea au avut niște predicatori foarte buni. Erau niște bărbați adevărați, educați. Știam că nu am ce căuta acolo cu cele șapte clase ale mele, dar m-am gândit că am ocazia să ascult niște vorbitori remarcabili.

După un timp s-a anunțat că va vorbi persoana Cutare. Era un bătrân de culoare cam de vreo optzeci și cinci de ani. Era îmbrăcat cu un palton lung cu dungi, iar în jurul capului avea un cerc alb de păr. A trebuit să fie condus pe platformă atât era de bătrân, iar când a ajuns acolo a luat un text din Iov și a spus: *„Unde erai tu când am întemeiat pământul”? Spune, dacă ai pricepere. Atunci când stelele dimineații izbucneau în cântări de bucurie, și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie, unde erai tu?”* (Iov 38.4,7).

Ei bine, toți frații din ziua aceea au predicat despre viața lui Hristos și de venirea lui Ioan, trecând de la una la alta, foarte diplomat și educat. Dar acest bătrân nu a predicat despre nimic din ceea ce se petrece aici pe pământ, ci a mers cu zece milioane de ani în urmă când a fost făcută lumea și a vorbit despre cum a vorbit El în ceruri și apoi a coborât curcubeul. A trecut prin toate acestea în cinci minute și dintr-o suflare, iar când a terminat, a sărit în sus cam la trei picioare înălțime și și-a lovit călcâiele unul de celălalt. A ras tot ce era în jurul lui și deși avea de două ori mai mult loc decât am eu aici, a spus: „Aici nu este destul loc pentru mine ca să predic!” Și s-a așezat jos.

Atunci m-am gândit: „De aceasta am nevoie. Dacă aceasta îl face pe un bătrân de optzeci și cinci de ani să se comporte așa, ce va face cu mine dacă aș da de acel Izvor al tinereții?”

Un bătrân să se poarte așa! Când a plecat de acolo avea nevoie de sprijin, dar când l-a atins Duhul, a devenit din nou tânăr ca un vultur.

Acum aș vrea să citesc un verset sau două din cartea lui Luca ca să leg cu ceea ce s-a spus înainte și cu cântările care au fost cântate.

Domnul să adauge binecuvântările Sale la citirea Cuvântului:

Luca 19.1-5:

„Isus a intrat în Ierihon și trecea prin cetate.

Și un om bogat, numit Zacheu, mai marele vameșilor,

căuta să vadă care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, căci era mic de statură.

A alergat înainte și s-a suit într-un dud ca să-L vadă; pentru că pe drumul acela avea să treacă.

Isus, când a ajuns la locul acela, și-a ridicat ochii în sus și i-a zis: „Zachee, dă-te jos degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta.”

Trebuie să fi fost o noapte groaznică. Micuțul nu a dormit deloc și s-a frământat toată noaptea. Toți suntem familiarizați cu astfel de nopți în care nu poți adormi. Zacheu avea o astfel de noapte și se întorcea în pat pe toate părțile.

Soția lui, Rebeca, era o credincioasă și era preocupată de soțul ei care avea o afacere în Ierihon. Desigur, el aparținea multor asociații ale timpului. Rebeca auzise de un Proroc care se numea Isus din Nazaret, despre care se spunea că ar fi Fiul lui Dumnezeu, și ar fi vrut ca soțul ei să se întâlnească cu El.

Ea știa că poporul evreu fusese învățat că un om era proroc dacă ceea ce spunea se împlinea, dar dacă nu se împlinea, nu trebuiau să asculte de el. Dumnezeu a descoperit Cuvântul Său la proroci, deci după aceasta era cunoscut un proroc.

Marele legiuitor Moise a lăsat porunca: *„Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!*

Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.” (Deuteronom 18.15,19).

Când L-a văzut pe Isus din Nazaret, Rebeca a fost pe deplin convinsă că El era Acela, pentru că putea să le spună oamenilor lucrurile din inimile lor și vestea mai dinainte lucruri care urmau să se întâmple, totul fiind întocmai cum spunea El. Ea Îl credea pentru că El era corect în Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar soțul ei, Zacheu, era confuz. Adevărul este că nu-L văzuse niciodată pe Isus și este un lucru greșit să judeci un om înainte de a-l vedea. Nu ar trebui să facem aceasta! Dar noi ne facem de

multe ori vinovați de acest lucru. Auzim spunându-se ceva despre cineva și înainte ca să vorbim cu el, vorbim deja cu altcineva și ne exprimăm părerea cu privire la acel om. Acesta nu este un lucru bun, pentru că ar trebui să mergem să-l vedem personal.

Așa cum s-a spus odată despre El: *„Poate ieși ceva bun din Nazaret?”* (Ioan 1.46).

Când Filip s-a dus să-l vadă pe Natanael și l-a găsit stând sub un copac, i-a zis: *„Vino și vezi pe cine am găsit, pe Isus din Nazaret, Fiul lui Iosif.”*

„Poate ieși ceva bun din Nazaret?” a întrebat Filip.

Și Filip i-a dat una din cele mai bune replici: *„Vino și vezi!”* Nu sta acasă și critica, ci vino și convinge-te singur.

Și când au ajuns unde era Isus, când l-a văzut venind, a zis: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”*

„De unde mă cunoști?”

„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”

Aceasta a fost suficient pentru Natanael care a spus: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.”* Spunea aceasta pentru că a văzut chiar ceea ce a spus Moise că se va întâmpla. Ei nu mai avuseseră nici un proroc de patru sute de ani, și iată că acolo era un Om exact după Cuvânt.

Cum s-a simțit acea femeie din Samaria care s-a dus într-o zi după apă și acolo a întâlnit un Om care arăta de cincizeci de ani, deși avea numai treizeci de ani. Cred că lucrarea Lui L-a epuizat.

Când erau la sărbătoarea corturilor, toți s-au bucurat, dar Isus a strigat: *„Veniți la Mine!”* după care le-a ținut o cuvântare.

Atunci evreii i-au zis: *„Vrei să zici că l-ai văzut pe Avraam? Tu n-ai nici cincizeci de ani și spui că l-ai văzut pe Avraam? Acum știm că ești nebun; că ai drac.”* (Ioan 8.48,57).

Dar El le-a răspuns: *„Înainte ca să fie Avraam, sunt Eu.”* El era „Eu sunt” care a vorbit cu Moise din rugul aprins.

El trebuia să meargă în Samaria, fiindcă Israel auzise mesajul. El a venit pentru cele trei rase: evrei, neamuri și samariteni, adică pentru popoarele lui Sem, Ham și Iafet, fiindcă Evanghelia trebuia să ajungă la ei.

Astfel, Isus a ajuns în cetatea Sihar și S-a așezat lângă o fântână, deoarece pe ucenici i-a trimis în cetate să cumpere mâncare.

În timp ce stătea acolo, a venit o femeie. Astăzi o numim „de la felinarul roșu.” Înțelegeți ce vreau să spun. Și ea a observat că lângă fântână stătea un evreu obișnuit. Era o fântână mică, la capătul străzii, iar localnicii veneau și își luau apă de acolo. Acolo stătea acest Individ neluat în seamă de nimeni. Ea a venit cam pe la ora unsprezece, să ia apa necesară pentru acea zi, dar pe când se pregătea să scoată apă, a auzit că cineva îi zice: „*Dă-Mi să beau!*”

A privit în jur și a văzut că era un evreu, așa că i-a zis: „Domnule, nu se cuvine să ceri apă de la mine. Eu sunt samariteană, iar tu ești evreu și noi nu avem nici o legătură unii cu alții pentru că aici este segregatie.”

Dar El a continuat să vorbească cu ea despre închinarea la Ierusalim și alte lucruri, iar după un timp i-a zis: „*Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici.*”

„*N-am bărbat,*” a răspuns ea.

„*Bine zici că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut, și acela pe care-l ai acum, nu este bărbatul tău.*”

„*Doamne,*” I-a zis femeia, *văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, ne va spune aceste lucruri. Acela va fi semnul unui proroc. Când va veni Mesia ne va spune aceste lucruri.*”

Și Isus i-a zis: „*Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.*” (Ioan 4.19-26).

Atunci femeia a alergat în cetate și a spus: „*Veniți de vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva acesta este Mesia?*” Cum a pătruns Lumina până la femeia aceea aflată în acea stare decăzută!

Ce mustrare a fost aceasta pentru preoții din Templu, care L-au văzut făcând același lucru și L-au numit „Beelzebul, un drac, duh necurat,” când Scripturile au dovedit clar cum trebuia să fie Mesia.

Rebeca a văzut toate acestea și aștepta cu nerăbdare ca și soțul ei să-L vadă o dată pe Isus din Nazaret. Ea a înțeles că trebuia să vină în Ierihon, cetatea ei, și a început să se roage pentru el.

Nădăjduiesc că mai sunt și în seara aceasta femei ca Rebeca ce se roagă pentru soții lor ca să le iasă Isus în cale într-o zi. Haideți să dramatizăm puțin.

Să știi că atunci când cineva se roagă pentru tine cu sinceritate, tu nu mai ai liniște; se întâmplă

ceva.

Să zicem că Zacheu obișnuia să se trezească mai târziu din pricina afacerii pe care o avea: un restaurant sau ceva. Dar în dimineața aceea s-a trezit devreme, s-a îmbrăcat frumos și s-a aranjat. După ce s-a rugat toată noaptea, Rebeca a văzut că el nu avea liniște.

Ascultă Rebeca, atunci când îl vezi pe Zacheu al tău că este frământat, să știi că Dumnezeu a răspuns la rugăciunile tale. Așa se întâmplă. Când îl vezi că se trezește și nu îți poate spune o vorbă bună, să continui să te rogi, fiindcă nu mai este mult și Dumnezeu îi va tăia calea.

El a devenit neliniștit. Pot s-o văd pe Rebeca întorcându-se spre el și zicând: „Dragul meu Zacheu, te-ai trezit devreme în dimineața aceasta.”

„Da, ăăă... m-am gândit să ies puțin să iau o gură de aer proaspăt.” Dar el avea altceva în gând: „Nu-mi iese din minte Individul acela, așa că voi merge la poartă când va trece pe aici, și Îi voi spune ce părere am despre El!” Știți, uneori oamenii fac tot felul de regii pe seama a ceea ce au auzit.

Deci s-a îmbrăcat și s-a strecurat afară din casă, apoi a privit în jur să vadă dacă nu l-a observat cineva. Dar Rebeca îl privea de după perdea și a observat că în loc s-o ia spre restaurant, a luat-o pe Strada Dreaptă.

Să știți că de obicei pe Isus Îl găsiți pe Strada Dreaptă. Așa este. Dacă vrei să-L găsești, fii onest, fii sincer, fii drept cu Dumnezeu, cu oamenii și cu vecinul tău.

Așadar, Zacheu s-a furișat și a pornit pe stradă în jos, fiindcă știa că pe poarta aceea urma să intre El. În ziua aceea întârziase din cauza a doi orbi care au avut nevoie de vindecare. Și Scriptura spune că i-a vindecat.

Zacheu a ajuns la locul pe unde urma să treacă Isus, iar Biblia ne spune că el era un om mic de statură, așa că nu putea vedea mare lucruri dintre acei oameni. S-a uitat în jur să găsească un loc de unde să vadă mai bine, dar oamenii erau cățărați pe ziduri, peste tot.

Să știți că atunci când Isus vine undeva, atrage atenția într-un fel. Oamenii erau acolo, gata să cânte: „Osana!”

Atunci s-a gândit: „Nu voi putea să-L văd de aici, fiindcă probabil va veni pe mijlocul străzii, cu gărzi de corp lângă El. Oricum, eu nu cred că El este un proroc, fiindcă am fost învățați că zilele prorocilor și a minunilor au trecut.”

Nu s-au schimbat foarte mult lucrurile de atunci, nu-î așa?

Dar Dumnezeu este încă Dumnezeu. Dacă nu ar fi așa, înseamnă că nu a fost niciodată Dumnezeu. Tu nu poți spune că odată este Dumnezeu și după aceea nu mai este Dumnezeu, fiindcă El nu devine mai bătrân și nu Se poate răzgândi, ci trebuie să rămână la hotărârile Lui. De aceea puteți sta liniștiți că va face ceea ce a spus. Asta-î tot.

Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și a numit lucrurile care nu erau ca și cum ar fi fost. *„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și îplinească.”* (Romani 4.20-21). El L-a crezut pe Dumnezeu și a mers mai departe timp de douăzeci și cinci de ani, întărindu-se tot mai tare în credință.

Astăzi avem pretenția că am devenit sămânța lui Avraam prin har, prin îndurare și prin înfierea lui Hristos, dar nu ne putem încrede nici douăzeci și patru de ore în Dumnezeu. Însă adevărata sămânță a lui Avraam se ține de Cuvântul lui Dumnezeu și nimic nu o mișcă de acolo.

Dumnezeu î-a vorbit lui Avraam când acesta avea șaptezeci și cinci de ani și Sara, șaiszeci și cinci, și î-a spus că vor avea un copil, iar ei s-au dus și au pregătit cele trebuincioase pentru copilăș. Așa este. Nimic nu î-a oprit; ei știau că îl vor avea.

După primele douăzeci și opt de zile, el a zis: „Cum te simți, Sara?”

„Nu este nici o schimbare.”

„Slavă lui Dumnezeu! Îl vom avea oricum.”

„De unde știi?”

„Așa a spus Dumnezeu și asta-î tot.”

În luna următoare el a întrebat-o din nou: „Cum te simți?”

„La fel. Nu este nici o deosebire.”

„Ei bine, cu cât trece timpul cu atât este mai mare minunea.”

Înțelegeți?

După douăzeci și cinci de ani el a întrebat-o din nou: „Cum te simți, Sara?”

„Nu este nici o deosebire.”

„Glorie lui Dumnezeu! Noi îl vom avea oricum pentru că așa a spus Dumnezeu.”

Și noi ne numim sămânța lui Avraam, și credem că Dumnezeu este în stare să înfăptuiască ceea ce spune. Eu nu pot să mă țin tot timpul de cuvânt și nici voi, dar El da, dacă este Dumnezeu.

Deci am văzut că acest om de afaceri din Ierihon nu credea aceasta. El avea o afacere mare și credea că este bine pentru că avea trecere înaintea preoților și în sinagogă. Avea trecere în biserici, la Camera de comerț și la multe din organizațiile aceluia timp, ca să zicem așa, dar aceasta nu înseamnă nimic înaintea lui Dumnezeu.

Prosperitatea nu înseamnă întotdeauna binecuvântare de la Dumnezeu, ci uneori este tocmai contrariul.

Dumnezeu a spus despre Israel: „Când stătea în câmp în sângele ei, dorea să-L slujească pe Dumnezeu. Dar când nu i-a lipsit nimic, nu a mai vrut să-l slujească și l-a întors spatele.”

Isaia l-a luat ca exemplu pe împăratul Ozia care a fost un om mare cât timp s-a smerit înaintea lui Dumnezeu. El nu a intrat în politică, ci a stat cu Dumnezeu, iar El l-a binecuvântat, așa că împărăția lui a ajuns aproape la fel ca în zilele lui Solomon, dar la un moment dat s-a îngâmfat.

Aceasta este problema cu oamenii de astăzi. Dacă veți lăsa să se întâmple lucrul acesta cu organizația oamenilor de afaceri, veți ajunge în țărână la fel ca ceilalți. Ori de câte ori omul prosperă foarte mult, ochii i se acoperă față de Cuvântul lui Dumnezeu și se clatină.

Ozia era un om mare, dar într-o zi a încercat să ia locul unui predicator și s-a dus să ardă tămâie. Preoții din Templu au alergat la el și i-au zis: „Nu face aceasta! Nu ai voie pentru că nu ești chemat la aceasta!”

Oamenilor de afaceri, să nu uitați aceasta! Noi, predicatorii, avem destule probleme în încercarea noastră de a ține calea dreaptă. Amvonul nu este pentru membrii bisericii, ci este pentru predicatorul care a fost însărcinat de El. Dumnezeu a rânduit în biserică oameni pentru aceste slujbe.

Cu toate acestea, noi am văzut că Ozia a luat în mână cădelnița pentru tămâiere, iar Dumnezeu l-a lovit cu lepră și a murit lepros. Aceasta s-a întâmplat pentru că s-a înălțat singur.

Zacheu era aproape în aceeași situație. El era un om prosper, stătea împreună cu rabinii și umbla în înalta societate. Astfel, s-a gândit că dacă face ceva rău, sinedriul va fi de partea lui și îl va sprijini, așa că s-a dus la poartă ca să iasă înaintea aceluia Individ și să-l spună câteva: „Ești un proroc fals! Nu-ți nimic de Tine și Te folosești de telepatie ca să-ți înșeli pe oameni!” Vedeți? El

nu s-a oprit puțin ca să citească Cuvântul, aceasta fiind greșeala pe care o fac majoritatea oamenilor.

Dacă Israelul ar fi făcut aceasta, în loc să facă ceea ce a făcut, astăzi ar fi fost mai bine pentru ei. Dar așa a trebuit să fie. Ochii lor trebuiau să fie orbiți ca să avem și noi o șansă. Unde am fi fost noi dacă nu ar fi fost așa?

Fiți atenți! Când a ajuns acolo, Zacheu și-a dat seama că din locul acela nu putea să vadă nimic. Erau adunați prea mulți oameni, așa că s-a gândit: „Stai puțin! Rebeca mi-a spus că El va lua masa la Lavinski.”

Sper că printre noi nu este nimeni cu numele acesta.

Dar acesta era rivalul lui. „Va merge să mănânce acolo! Știu cum să ajung acolo: voi merge pe strada Dreaptă în jos, până la Bulevardul Aleluia.”

Acestea sunt niște nume fictive, dar vreau să prezint totul ca o dramă. Noi trebuie să ne întoarcem să o luăm pe strada Dreaptă, spre bulevardul Aleluia, și apoi țineți drumul drept.

Curând a ajuns la colțul străzii, iar acolo și-a verificat ținuta, și-a netezit barba, a verificat dacă este parfumat, și-a aranjat unghiile și a zis: „Am să-L aștept aici și am să-I spun ce gândesc despre El.”

Apoi s-a gândit: „Dacă vine cu grupul acela care-L însoțește peste tot, nu voi vedea nimic pentru că sunt mic de înălțime. Locul acesta nu este bun. Dar stai, aici este un copac. Mă voi urca în el, iar de acolo îl voi putea vedea când trece!”

S-a uitat să vadă care era cea mai joasă creangă de care să se prindă. Vedeți? Într-adevăr primul pas este cel mai greu de făcut, dar trebuie să acceptăm aceasta prin credință. Da. Este puțin mai mult decât poate cuprinde mintea omenească. Pe Dumnezeu nu-L puteți explica. Dacă ați putea face aceasta, nu ar mai fi acceptat prin credință, ceea ce înseamnă că trebuie să credeți: *„Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută.”* (Evrei 11.6).

Și îl vedem pe acest onorabil om al orașului cum stă și se gândește: „Oare cum să mă urc acolo sus?” Poate că mașina de colectat gunoiul nu trecuse încă în dimineața aceea, iar acolo în colț erau niște tomberoane pline de mortăciuni. Zacheu le-a privit și s-a gândit: „Aș putea să trag un tomberon din acela, să mă urc pe el și astfel să ajung în copac.”

Este ciudat cum Dumnezeu îl face pe om să acționeze ridicol. Dar dacă ești hotărât să-L vezi pe

Isus, dacă ești cu adevărat sincer și vrei să știi despre ce este vorba, vei face lucruri ridicole.

Zacheu voia să se convingă cu privire la lucrurile pe care le auzise. A privit în jur și și-a zis: „Acum nu-î nimeni prin jur, așa că voi lua un container de gunoi, îl voi trage sub copac și astfel voi putea să mă urc pe prima creangă să văd în stradă pe unde va trece El.”

Dar fiind un om mic de statură, nu a putut să urnească tomberonul din loc, așa că a încercat să-l ridice, cu hainele bune pe el. Vedeți cum acționează Satan? El încearcă să vă scoată tot felul de lucruri în cale: va mobiliza orice îndoială și orice greșeală, ca să vă împiedice să vedeți Adevărul, fiindcă este foarte bun la aceasta.

„O, dar sunt îmbrăcat cu hainele bune,” și-a zis probabil Zacheu, „și umblu cu acest tomberon de gunoi! Am să mă murdăresc.”

Știți, sunt unii oameni care cred că dacă ar sta într-o adunare ca aceasta, ar putea fi murdăriți și pătați în fața celebrităților elitei orașului. Dar dacă ești hotărât cu adevărat să-L vezi pe Isus, vei veni oricum. Așa este. Dacă un om este hotărât să-L vadă pe Isus, nu poate fi oprit de nimic.

Astfel, s-a dus la containerul de gunoi și l-a cuprins cu brațele. Dar chiar atunci au trecut pe acolo doi sau trei din rivalii lui în afaceri. „Ia uite la Zacheu,” a spus unul dintre ei, „și-a schimbat serviciul. Acum lucrează pentru oraș!” Îmi închipui cum s-a înroșit la față.

Mă întreb ce s-ar întâmpla cu unii dintre voi, oamenii de afaceri, dacă v-ar vedea șefii voștri că stați în seara aceasta aici, în această adunare numită de ei „holly-rollers”? Oare nu v-ați înroși și voi? Dacă ați fost deja identificați, puteți sta liniștiți.

Zacheu stătea cu brațele în jurul containerului de gunoi. Ce lucru rușinos pentru un om de afaceri! A fost destul de neplăcut să fie văzut în acea ipostază, dar el era hotărât să-L vadă pe Isus; auzise despre acele lucruri, iar acum voia să se convingă singur.

Ar fi bine ca fiecare om să aibă această atitudine față de Dumnezeu. Dacă ai auzit vreodată de El, du-te și convinge-te personal. El nu este mort, ci este la fel de viu cum a fost odinioară acolo pe țărmul Galileii. *„Și iată că Eu voi fi cu voi până la sfârșitul lumii,”* și *„lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* Dacă nu este așa, înseamnă că este un Mesia fals, și nu Cel care trebuia să fie. Dar dacă Își ține făgăduința, înseamnă că El este încă Dumnezeul care Se face cunoscut oamenilor. El va trebui să facă aceleași lucrări pe care le-a făcut, pentru că acesta este felul Său de lucrare. El va trebui să Se manifeste la fel cum a făcut-o atunci, pentru că Pavel spune în Evrei 13.8 că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* Astfel, El păstrează același principiu și aceeași putere, tot ceea ce a fost El. Așa trebuie să fie și astăzi.

Uneori, în lucrarea lui Dumnezeu se amestecă și fățărnicia. Dar ce veți face dacă veți găsi un dolar fals, oamenilor de afaceri? Veți renunța la afacere? Veți scoate toți banii din bancă și îi veți arunca la râu pentru că ați dat de un dolar fals? Acel dolar fals arată doar că undeva există și un dolar adevărat. Aceasta arată că este cineva care încearcă să imite ceva ce are altcineva. Este o imitație, o replică la ceva autentic.

Deci am văzut că Zacheu a fost văzut de rivalii săi cu tomberonul de gunoi în brațe și au râs de el, dar aceasta nu i-a schimbat hotărârea, fiindcă el voia să-L vadă pe Isus ca să-și facă o părere despre El. Am putea avea și noi acel sentiment dacă suntem hotărâți să descoperim despre ce este vorba în toată această lucrare, dacă este Adevărul. *„Dacă este Dumnezeu, mergeți după El!”* Așa a spus prorocul Ilie pe Muntele Carmel: *„Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal.”* (1Împărați 18.21).

Dacă Isus Hristos nu Se poate dovedi pe Sine însuși că este așa cum a fost întotdeauna, înseamnă că nu a înviat din morți.

Dacă noi încercăm numai să-i aducem pe oameni într-o anumită stare, să-i schimbăm de la metodiști la baptiști, sau de la baptiști la pentecostali, ce obținem? O grămadă de psihologie. Așa este.

Dumnezeul cel viu care a creat cerurile și pământul este încă Același Creator. În principiu, El este Același Dumnezeu care a fost întotdeauna și eu sunt bucuros că L-am întâlnit pe El înainte ca să mă apuce biserica, fiindcă le-am văzut certurile și contradicțiile. Întotdeauna, în toată Scriptura a fost așa.

Micuțul Zacheu era hotărât să-L vadă pe Isus. Soția lui s-a rugat acasă pentru el și rugăciunile ei l-au urmărit. Astfel, micuțul bărbat a ajuns în copac și își curăța hainele de gunoi și resturile de scoarță de copac de pe mâini și de pe pantaloni. Indiferent ce s-ar fi întâmplat, el era hotărât să-L vadă pe Isus.

Ascultați-mă! Dacă ești hotărât cu adevărat să-L vezi pe Isus, nu vei da atenție la criticile și la lucrurile prin care trebuie să treci. Tu vrei să-L vezi pe Isus și vei face orice pentru aceasta; vei face tot ce trebuie făcut ca să ajungi să-L vezi.

Problema oamenilor de astăzi este că nu însetează destul; nu sunt destul de însetați și de flămânzi. Cred că biserica ar trebui să fie puțin mai sărată decât este, fiindcă sarea creează sete; sarea dă gustul. Dar dacă sarea își pierde gustul, nu mai este bună de nimic, ci devine o organizație. Așa este. Ea trebuie să aibă gust, pentru că ea este gustul și tăria.

Dacă un om îl vede pe Hristos în tine, aceasta îl face să înseteze să fie ca tine. Aceasta îl face să-L vadă pe Isus în tine; îl va face să-L vadă pe Dumnezeu.

Câți știau că Moise era trimis de Dumnezeu?... Și ei au știut că Dumnezeu era cu el.

Petru le-a spus în ziua de Rusalii: „*Bărbați israeliți...*” El a acuzat acea generație pentru răstignirea Fiului lui Dumnezeu și le-a spus: „*Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți;*

pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.” (Fapte 2.22-23).

Nu a exprimat Nicodim destul de clar sentimentele lor? Mândria de a aparține undeva i-a împiedecat să-L vadă pe Isus. El l-a spus lui Isus: „*Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.*” (Ioan 3.2). Ei au recunoscut aceasta, dar din pricina prestigiului lor, le era rușine să admită că era adevărul.

Ei ar fi trebuit să fie ca orbul pe care l-a vindecat Isus. Ei i-au spus: „*Omul acesta este un păcătos!*” (Ioan 9.24). Dar el le-a răspuns: „*Aici este mirarea, că voi, conducătorii acestui timp, nu știți de unde este, și totuși El mi-a deschis ochii. Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, și acum văd.*” (Ioan 9.30,25). Asta este. Atât a știut.

Îmi place mărturia pozitivă a oamenilor care spun în mijlocul altor oameni: „*Știu că este ceva aici, pentru că mi s-a întâmplat ceva.*”

Așa cum a spus sora de culoare: „*Nu sunt ceea ce trebuie să fiu, dar știu că nu mai sunt ceea ce am fost.*” Vedeți? Ceva a apucat-o.

Zacheu a intrat într-o dificultate. Să știți că oamenii care îl cred pe Dumnezeu intră într-o dificultate. Ei fac lucruri absolut contrare lucrurilor obișnuite.

Uitați-vă la Moise. Odată a fost un mare luptător în Egipt, dar a eșuat în tentativa de eliberare a poporului său. Apoi a devenit păstor timp de patruzeci de ani; un bătrân cumsecade, cu o nevastă și un copil: Sefora și Gherșom. Dar după ce l-a întâlnit pe Dumnezeu și l-a văzut în rugul aprins, în următoarea zi și-a pus nevasta și copilul pe măgar și a pornit spre Egipt.

Poate cineva l-a întrebat: „*Unde te duci, Moise?*”

„Mă duc în Egipt să-l cuceresc.” Era invazia unei persoane, dar a făcut-o. De ce? Pentru că așa i-a poruncit Dumnezeu. Părea o nebunie, dar a făcut-o. El mergea în locul din care a fugit odată.

Așa procedează oamenii care s-au întâlnit cu Dumnezeu și sunt hotărâți să-L vadă.

După un timp, Zacheu și-a zis: „Rebeca mi-a spus că Omul acesta este un Proroc, dar eu mă îndoiesc de aceasta, fiindcă nu cred că mai sunt proroci în timpul acesta. Dacă ar fi, mi-ar fi spus preotul meu. El este un slujitor al lui Dumnezeu, deci trebuia să știe.”

Dar vedeți, religia organizată nu a acceptat niciodată vreun mesager al lui Dumnezeu. Niciodată! Nu le-a spus Isus: „*Vai de voi! Pentru că voi împodobiți mormintele prorocilor pe care i-au omorât părinții voștri.* Pe care din prorocii trimiși de Tatăl nu i-ați omorât și nu i-ați băgat în mormânt, fiindcă v-au vestit venirea celui Drept?” Vedeți?

Și iată-l stând acolo sus în copac. Nădăjduiesc că dramatizarea aceasta nu sună prea ridicol, însă cred că a spus: „Dar dacă Individul acela o să mă vadă stând pe creanga aceasta?” El stătea acolo la întâlnirea a două crengi și se gândea.

Acela este un loc bun de stat: acolo unde se întâlnește calea ta cu a lui Dumnezeu. Este un loc bun de gândire. Nădăjduiesc că oricine nu L-a întâlnit încă și vrea să fie născut din nou din Duhul lui Dumnezeu, stă pe creanga aceea în seara aceasta. Dar voi, oamenii de afaceri? Stați și voi pe aceeași creangă ca și Zacheu, stați acolo unde se întâlnesc cele două crengi, cele două căi: a voastră și a lui Dumnezeu.

Și atunci s-a gândit: „Știi ce am să fac? Am să trag frunzele acestea și am să mă ascund după ele ca să nu pot fi văzut.” Și s-a ascuns după acele frunze, lăsând doar un loc micuț pe unde să poată privi. „De aici am să-L văd când vine, dar El nu mă va putea vedea pe mine. Nici nu va bănuși că sunt aici sus.”

Și în timp ce stătea și se tot gândea, iată că s-a auzit gălăgie după colț. Este ciudat că oriunde este Dumnezeu este și gălăgie. Este ciudat, dar așa se întâmplă.

Când s-a dus în Templu, după moartea lui Ozia, Isaia a auzit gălăgie și tot Templul s-a cutremurat, stâlpii fiind mișcați de la locul lor.

Îngerii aceia erau serafimi. Ei sunt cei care aduc Jertfa și îi arată celui pocăit calea dreaptă spre altar. Acele făpturi puternice aveau șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele și cu două zburau, în timp ce strigau: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeul cel Atotputernic.*” (Isaia 6.3).

Dacă un înger își acoperă fața lui sfântă în prezența lui Dumnezeu, cum vom putea lua noi un crez și să ne acoperim cu el? Noi trebuie să luăm sângele lui Isus Hristos și să ne acoperim, fiindcă atunci suntem fii. Noi trebuie să folosim sângele, și nu ceva modern de aici sau de dincolo, pentru că singurul loc în care Dumnezeu are părtășie cu omul este sub sângele vărsat.

În vechea Lege mozaică, ei veneau cu un animal. Și când celula de sânge a animalului, a mielului, era ruptă, închinătorul se închina. Dar viața aceluia animal nu putea veni înapoi peste închinător, deoarece acela era un animal fără suflet. De aceea omul păcătuia din nou. Era doar un înlocuitor și dura doar o perioadă.

Dar când au fost rupte venele lui Emanuel... Isus nu a fost nici evreu, nici dintre neamuri. Înțelegeți? Germenul de viață este în hemoglobina care vine de la partea bărbătească și celula de sânge este de la partea masculină.

Știu că voi, catolicii, nu sunteți de acord cu mine pentru că o numiți pe Maria, „mama lui Dumnezeu.” Cum putea Dumnezeu să aibă o mamă? Ea a fost numai un incubator.

Tu spui: „Dar oul vine de la femeie!”

Oul, ovulul, nu a venit de la Maria, fiindcă trebuia să fie o senzație ca să poată veni de la ea. Adevărul este că Dumnezeu a creat și oul și celula de sânge, de aceea El nu a fost nici evreu, nici dintre neamuri. El era Dumnezeu, nimic mai puțin. Era Dumnezeu manifestat în trup. Nu spune Scriptura că „Dumnezeu este în Hristos împăcând lumea cu Sine.”? (2Corinteni 5.19).

El era Emanuel.

Și El a spus în Scriptură: „Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Ce nu am făcut din ce a fost scris despre Mine? Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți lucrările pe care le fac, pentru că ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 8.46;5.39;10.37-38).

O, de ce nu acceptă creștinul privilegiul pe care i l-a dat Dumnezeu cu privire la lucrurile din Biblie? O, cum mi-ar plăcea să vorbesc puțin despre subiectul acesta, dar nu-mi permite timpul!

Deci Zacheu a auzit gălăgie. S-a ridicat puțin și s-a gândit: „Cred că sunt acei holly-rollers.” A lăsat frunzele în jos și a așteptat puțin, iar după un timp i-a văzut venind de după colț.

În față pășea un tip mare cu umeri drepți și puternici, cam de șaiszeci și cinci de ani, cu un toiag în mână. Acela este probabil cel care se numea Simon, și acum se numește Petru, care

înseamnă „mărturisire” sau „piatră.” Isus pășea alături de alți doisprezece oameni, iar mulțimea se înghesuia încercând să-L atingă în timp ce trecea. Îl pot auzi pe Petru spunând: „Nu Îl atingeți pe Învățător pentru că este obosit. A predicat toată noaptea și este răgușit din pricina vorbitului. Nu Îl atingeți pe Învățător, pentru că puterea a ieșit din El. Stați deoparte și nu vă mai împingeți, pentru că mergem să luăm masa. Lăsați-L pe Rabi să treacă!”

Zacheu stătea acolo și privea, dar când a apucat să-L zărească pentru prima dată pe Isus, a văzut că arăta total diferit față de orice om pe care îl văzuse.

Haideți să mai introducem ceva aici. Poate a venit acolo o femeie cu un copil în brațe, iar Zacheu s-a întins să vadă cine era. „O,” și-a zis el, „îmi amintesc când a mers doctorul acasă la ei! Stăteam acolo împreună cu preotul, iar doctorul a spus că copilașul nu mai are mult de trăit, apoi l-a băgat într-o cameră și a închis ușile și ferestrele. Văd că femeia aceasta a auzit de acest Om care este un proroc fals și și-a adus copilul aici. Păi, autoritățile orașului n-ar trebui să permită așa ceva! Mă voi ocupa personal de aceasta când se va întruni comitetul. Vom vedea dacă este cineva care să urmeze un asemenea fanatic, fiindcă cred că nu este în toate mințile.”

Un om spune: „Domnule, am un copil pe moarte. Lasă-L pe Proroc să se atingă de el, fiindcă cred că este Prorocul lui Dumnezeu. L-am văzut și în alte adunări și cred în El.”

„Nu! Îmi pare rău, dar sunt prea mulți.”

După un timp se apropie femeia cu copilul aproape fără viață: „Numai să-l atingă. Asta-î tot ce doresc. Eu cred în El, cred că dacă se atinge de copilaș...”

„Nu putem să te lăsăm, femeie!” Isus pășea în spatele lor și deodată S-a oprit. Îl văd pe Zacheu cum trage frunzele la o parte și privește curios.

„Adu copilul aici!” a spus Isus.

Când l-a luat, copilul ardea de febră. A dat pătura la o parte și și-a pus mâinile peste el. Mama copilului îl privea cu ochii ei frumoși, în timp ce lacrimile îi curgeau pe obraji, iar tatăl lui stătea cu mâinile ridicate și credea.

Isus și-a pus mâinile peste copil și febra l-a părăsit imediat, iar micuțul a sărit din brațele mamei lui și a început să meargă pe stradă.

Aceasta a schimbat gândirea lui Zacheu care și-a zis: „Trebuie să fie ceva adevărat cu acest Om. Dar mai bine să las frunzele în jos să nu mă vadă pentru că vine chiar în direcția aceasta.”

Tu nu poți să privești cu adevărat spre Isus Hristos și să rămâi la fel, pentru că El are ceva ce Îl deosebește de toți ceilalți oameni. Dacă Îl auzi vorbind, vei spune și tu ca soldații romani: „*Nici un om nu a vorbit așa.*”

Omul are încă aceeași natură. Astfel, Îl laudă pe Dumnezeu pentru ce a făcut și așteaptă ceea ce va face, dar ignoră ceea ce face acum. Aceasta este natura omului. Întotdeauna a fost așa.

Dar odată ce un om privește la Isus Hristos, dacă Îl vede manifestat nu va mai fi la fel.

Din cauza aceasta, când ești pecetluit cu Duhul Sfânt, pecetea este pe ambele părți ale hârtiei. Astfel, se poate vedea umblarea și vorbirea, Viața lui Isus Hristos reflectată în copiii Lui. Acesta a fost scopul morții Lui: ca Biserica să continue lucrarea Sa, dar noi ne-am încurcat în ceva ce are de toate.

Zacheu era bine camuflat după acele frunze, dar când a trecut pe sub copac, Isus S-a oprit deodată, a privit în sus și a spus: „*Zachee, dă-te jos degrabă. Astăzi am să mănânc în casa ta.*” (Luca 19.5). Ce diferență! În clipa aceea Zacheu a știut că Isus era un Proroc ridicat de Domnul Dumnezeu: nu numai că știuse că era în copac, dar a știut și care era numele lui.

Biblia spune: „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.*” (Evrei 4.12). „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...*” (Ioan 1.1,14).

Vedeți? Acolo era El, Cuvântul lui Dumnezeu manifestat în fața acestui om numit Zacheu. El a coborât imediat din pom și s-a pocăit.

Zachee, omul de afaceri, nu uita că nu te poți ascunde în seara aceasta sub frunzele de smochin, fiindcă El știe exact unde ești. El te cunoaște, știe unde ești; te știe pe nume și știe de ce ești aici, pentru că El știe totul. Așa este.

Iar noi, cei care L-am întâlnit, Îl cunoaștem și am devenit ucenicii Lui, știm Cine este El și ce face pentru oameni. Noi știm că El a rămas Același.

Zachee, vino jos și pocăiește-te! Și Zacheu a spus: „*Doamne, dacă am înșelat pe cineva, am să plătesc înapoi, iar banii mei am să-î dau săracilor.*” Vedeți? El a găsit acea Piatră de mare preț; a găsit Ceva ce era mai important decât afacerea lui; L-a găsit pe El. Toți oamenii încearcă să realizeze ceva, dar la ce îți folosesc toate realizările tale dacă ai pierdut Viața veșnică? Cea mai mare comoară pe care o poate dobândi omul este să găsească mântuirea.

După cum am spus, când celula de sânge a mielului Vechi Testamentar era ruptă, viața din acel sânge nu putea veni înapoi peste închinător, de aceea el pleca cu aceeași dorință de păcat. Dar când noi ne punem mâinile, prin credință, peste Celula de sânge care a fost ruptă la Calvar, sânge care nu era al unui evreu sau al unuia dintre neamuri, ci era Sângele lui Dumnezeu, Viața care a ieșit de acolo ne-a adus înapoi chiar Viața lui Dumnezeu, care este Viața veșnică. Cuvântul grec folosit aici este „Zoe” și înseamnă „Viața lui Dumnezeu.” Aceasta este chiar Viața care era în Hristos, adică Dumnezeu.

Desigur, trupul era un Om, dar Dumnezeu, Creatorul l-a făcut pe primul om! Dumnezeu l-a făcut pe Adam fără ajutorul nimănui și tot El, Dumnezeu Creatorul, l-a făcut pe Omul Hristos Isus, Fiul Lui, în pântecele Mariei. Și El era Emanuel.

El nu a murit pentru că trebuia să moară, ci pentru că a fost lovit de păcat; iar când inima Lui a fost străpunsă de acea suliță, s-a întâmplat ceva: Viața a venit înapoi peste închinător. Și în Evrei scrie că *„Atunci nu mai avem cunoștința păcatului, pentru că nu mai este dorința de păcat.”* Suntem liberi.

Când L-au văzut pe Isus urcând pe Golgota să fie răstignit... Fără îndoială că diavolul s-a îndoit întotdeauna de El. S-a îndoit de El încă de la început, de când L-a văzut în pustie, după ce Duhul Sfânt a venit peste El. De aceea i-a zis: *„Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, fă o minune. Fă pâine din pietrele acestea.”* Acel diavol nu a murit încă. *„Fă o minune.”* Dar Isus i-a răspuns: *„Este scris că omul nu va trăi numai cu pâine...”* (Matei 4.3-4).

Și când grupul diavolului a pus mâna pe El acolo, în acea grădină, L-au legat și L-au bătut cu nuiiele și cu bice, împlinind prorocia rostită de proroc: *„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5). Soldații l-au legat o cârpă peste ochi, L-au lovit cu un băț pe care îl pasau de la unul la altul, peste cap și ziceau: *„Dacă ești Prorocul, spune cine te-a lovit și Te vom crede.”* Ce batjocură adusă în față, de acei soldați beți! (Luca 22.64).

Diavolul își zicea: *„Acesta nu poate fi Dumnezeu. Nu poate fi nici măcar unul dintre proroci. Este un înșelător!”* Dar vedeți, Scripturile trebuiau împlinite fără ca el să știe.

Aș vrea ca audiența să aibă o viziune asupra Lui, iar pentru aceasta ne vom întoarce cu o mie nouă sute de ani în urmă. Fiți atenți! Peste Ierusalim este întuneric. De ce? IahVeH a refuzat jertfele aduse, pentru că era pe cale să se întâmple ceva. Când ei s-au dus la altar cu sângele jertfelor, Dumnezeu l-a refuzat pentru că adevărata Jertfă urca spre Calvar. Se poate auzi un zgomot ciudat. Privind în jos, vedem vechea cruce zgrunțuroasă cărată de un Om care nu a făcut nimic rău. Văd o femeie care iese în față și spune: *„Ce rău a făcut? Căci a vindecat bolnavii*

voștri și i-a înviat pe morți.” Dar cineva a lovit-o peste față și i-a zis: „Mai bine o credeți pe femeia aceasta decât pe preoții voștri? Să piară acest Om!”

Mă uit la cămașa Lui și văd că pe spate este plină de pete roșii. Și pe măsură ce urcă dealul, acele pete se fac tot mai mari și mai mari, iar după un timp toate sunt una. Apoi se aude un plescăit. Ce este? Sângele Lui. Crucea este trasă peste urmele de pași a Celui ce o poartă.

Pot să văd albina morții care bâzâie în jurul Lui: „Acum Îl prind! Dacă ar fi fost Prorocul, ar fi făcut ceva atunci când L-au scuipat în față și nu ar fi permis să se întâmple aceasta. Acum știu că pot să-L prind!”

Vedeți, orice albină are un ac care poate face rău. Și moartea are un ac, iar Dumnezeu a trebuit să Se facă asemenea nouă. Ea a putut să înțepe un proroc și să-l țină. L-a înțepat pe David și l-a ținut, dar acolo era Dumnezeu, iar Satan nu a știut aceasta. De aceea, acea albină s-a ridicat din iad și a bâzâit în jurul Lui zicând: „Îl voi prinde!”

Dar când albina își înfige acul adânc, rămâne fără el. Astfel, când acea albină a morții poate să-și înfigă acul într-o ființă ca mine sau ca tine, poate avea câștig, dar acolo a fost pregătit un trup, iar când și-a înfipt acul în IaHVeH, în trupul lui Dumnezeu, moartea și-a pierdut acul și de atunci a rămas fără el.

Nu-i de mirare că marele apostol Pavel a putut să spună în timp ce se pregătea locul unde urma să i se taie capul: *„Moarte, unde îți este boldul? Mormântule, unde îți este biruința? Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.”* (1Corinteni 15.55).

O, când omul are lucrul acesta în vedere, toate celelalte devin lucruri secundare. Afacerea ta este secundară, nu mai cotează așa de mult, pentru că oricum aici vei sta pentru puțin timp. Dar Acest lucru contează mai mult decât orice, pentru că *„la ce i-ar folosi unui om să câștige întreaga lume și să-și piardă sufletul?”*

O, Zachee, Zachee! Poate nu este o Rebeca acasă să se roage pentru tine, dar este o mamă care s-a ascuns după perdea, iar rugăciunile ei stau încă pe altarul lui Dumnezeu.

Deci, Zachee, ieși de după acele frunze de dud, de după acea coroană a crezului denominațional de care te ții, fără să ai nașterea din nou și în care nu ai avut dovada că a fost vreodată Dumnezeu. El știe exact unde stai acum. De ce nu vii?

Să ne plecăm capetele.

Atotputernicule Dumnezeu, mare laHVeH care ai tunat pe Muntele Sinai, încât oamenii au spus: *„Să ne vorbească Moise, dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu ca să nu murim!”* Tată ceresc, vorbește în seara aceasta, cu milă și îndurare, în inimile oamenilor care nu Te cunosc și fă-ți să știe că timpul este aici.

Poate aici sunt oameni de afaceri care se ascund după afacerile lor și nu te cunosc cu adevărat. Poate aparțin la o biserică și nu spun nimic rău de acest lucru, dar nu au fost născuți încă din nou și nu știu cu adevărat ce este Aceasta.

Noi știm că nu va trece nici o iotă din Cuvântul Tău fără să se împlinească, pentru că Tu ai spus: *„Cerul și pământul vor trece dar Cuvântul Meu nu va trece. Dacă un om nu se naște din nou din apă și din Duh, nu va intra în Împărăție.”* (Matei 24.35; Ioan 3.5).

Israelul se întoarce în țara lui. El este marele calendar al lui Dumnezeu și se întoarce întrebându-se: *„Unde este Mesia?”*

Noi știm că atunci când Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi, soția și copiii lui erau în palat, deci trebuie să aibă loc plecarea Miresei dintre neamuri ca să se poată face cunoscut lui Israel. Apoi va fi un timp de plâns și de bocet: *„De unde ai aceste răni?”*

„De la prietenii Mei le am,” în casa în care trebuia să fie acceptat, unde S-a făcut cunoscut lui Israel.

Dumnezeule, cât timp mai au o șansă, fă ca neamurile să se pocăiască repede și să vină la Tine.

În timp ce avem capetele plecate, Zachee vreau să fii sincer pentru o clipă, și la fel Rebeca. Dacă mesajul acesta micuț a însemnat ceva pentru inimile voastre și v-a făcut să vă gândiți: *„Eu nu am trăit niciodată experiența primirii Duhului Sfânt, dar o doresc acum. Aș vrea să mă amintești în rugăciune, frate Branham. Am să-mi ridic mâna, dar nu spre tine, ci spre Dumnezeu. Roagă-te pentru mine.”* Și îmi voi încheia rugăciunea amintindu-vă pe voi. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, și pe tine. Uite, sunt zeci de mâini ridicate.

Tu zici: *„Aceasta ajută la ceva, frate Branham?”*

„Sigur că ajută.”

„Cum?”

Vedeți, știința spune că tu nu poți ridica mâna. De ce? Gravitația pământului o ține în jos, dar în

tine este un duh de viață, și la acea viață din tine vine o altă Viață și îți spune: „Ești greșit!”

Tu ai încălcat legile științei, ai ridicat mâna spre Creator și ai spus: „Amintește-mă și pe mine!” Dacă ai vrut aceasta cu adevărat, El îți va face după cuvântul tău. Dumnezeu să vă binecuvânteze acolo în spate. Mai este cineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Mai este cineva?

(O soră din adunare citează ceva din Scriptură). Amin. Prin îndurarea Ta, aceste casnice se ridică sub inspirația Duhului și aduc o făgăduință. Nu vreți să ridicați mâna dacă nu ați făcut-o încă? Asta-î tot ce vă cer. Ridicați mâna și recunoașteți că sunteți greșiți și doriți îndurare. Casa este deschisă. „Este o Fântână în casa lui David, deschisă pentru păcat și necurăție.”

Vreți să-L acceptați în seara aceasta, înainte de a încheia? Cred că s-au ridicat treizeci sau patruzeci de mâini. Sunt tineri și bătrâni. În ordine. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Foarte bine. Să ne rugăm.

Doamne Isuse, cred că aceste mâini au fost ridicate cu cea mai mare sinceritate. Tu cunoști motivul lor și Te rog, Tată ceresc, să îngădui ca îndurarea Ta cerească să se odihnească peste fiecare din ei. Fie ca în seara aceasta să fie un timp de schimbare, în care să coboare din copacul fariseismului, să vină la Isus Hristos și să spună: „Doamne, Te rog să mă îndrepti dacă vezi că sunt greșit.” Îngăduie ca din seara aceasta să cinezi cu ei, să-î însoțești acasă și să rămâi cu ei pentru tot restul vieții și în toată veșnicia. Te rog să le acorzi aceasta.

Tu ai spus că „*Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu îl atrage Tatăl Meu,*” și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.*” Tu ai promis aceasta. (Ioan 6.44,37).

Doamne Dumnezeule, aceștia îți sunt dăruiti ca trofee ale harului și dragostei. Ei sunt în mâinile Tale și nimeni nu-î poate smulge de acolo. Ei vor să se întoarcă de pe căile lumii la calea lui Dumnezeu, iar pentru aceasta și-au mărturisit cu sinceritate greșelile făcute.

Primește-î, Doamne, căci mijlocesc pentru ei și stau înaintea Tronului Tău de îndurare. Noi stăm și privim prin credință spre marele tron al lui Dumnezeu, pe care este Jertfa Însângerată, făcând mijlocire pentru noi. Ajută-î, Tată, fiindcă Ți-î prezint ca daruri de dragoste, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum aș vrea să-î rog ceva pe cei care au ridicat mâna. Aș vrea să vă întâlniți cu păstorii de aici și să le spuneți că L-ați acceptat pe Hristos ca Mântuitor personal și vreți să fiți botezați și umpluți cu Duhul Sfânt. Și Dumnezeu vă va binecuvânta.

Mai avem numai cinci minute până când va trebui să închidem localul și vreau să știți că

apreciez răbdarea voastră.

Cred că cei care ați ridicat mâinile ați făcut-o cu toată sinceritatea și nu doar de dragul de a o face. Dacă ați făcut-o numai așa, aceasta este fățărnicie. Să nu ridicați mâna decât dacă vreți s-o faceți cu sinceritate. Când ai luat această decizie și ești sincer în inima ta, poți păși înainte cu sinceritate, iar Dumnezeu te va onora.

Și apropo, știți ce s-a întâmplat cu Zacheu? Vreți să știți? A devenit membru al Asociației oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline din Ierihon. Nu vreți și voi?

- Amin -